

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 20 lutego 1923 r.

w przedmiocie utrzymywania na składzie przez apteki surowic i szczepionek.

Na mocy art. 2 p. 13 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63 poz. 371) oraz art. 362 ros. ust. lekarskiej (zbiór praw ros. t. XIII wyd. 1905 r.), § 7 austr. ustawy z dnia 18 grudnia 1906 r. (Dz. U. P. 1907 r. № 5) i p. A, § 1 Rozdz. III pruskiego królewskiego rozporządzenia aptekarskiego z dnia 11 października 1801 r. zarządza się co następuje:

§ 1. Wszystkie apteki publiczne obowiązane posiadać są na składzie następujące surowice i szczepionki:

- A) po 6 flakonów surowic: przeciwbłoniczej po 1000 jednostek i przeciwczernwonkowej po 10 ctm. szt., po 3 flakony surowic: przeciwmeningokokowej, przeciwżółciowej i przeciw paciorkowcowej;
- B) po trzy flakony szczepionki — przeciwchole-rycznej i durowej (tetra).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie jednego miesiąca od dnia ogłoszenia go w Dzienniku Ustaw.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 8 października 1921 r. w przedmiocie utrzymywania na składzie przez apteki surowic i szczepionek (Dz. U. R. P. z r. 1921 № 85 poz. 627).

Minister Zdrowia Publicznego: *Chodźko*